

(Ministeren for offentlige arbejder)

gelige ramper på vogne eller perroner, idet en løsning, der indebærer ændringer af vognbunds- og perronhøjder, på grund af de hermed forbundne store omkostninger anses for urealistisk i de nærmeste mange år.

Det nordiske handicapprojekt har allerede udviklet en prototype på en stationær lift, der forsøgsvis har været anvendt i DSBs regionaltrafik, men denne lift kræver indsats af stationspersonale, og det gør dens anvendelse noget begrænset. Jeg kan yderligere oplyse, at servicevognen i DSBs nye lyntog, hvoraf en prototype indsættes i 1981, vil blive forsynet med lift på begge sider af vognen.

Såvel DSB som jæg har en positiv indstilling til sådanne ændringer, der kan lette de bevægelseshæmmedes rejse med DSBs befordringsmidler, og der arbejdes videre med sådanne ændringer, der kan rummes inden for de eksisterende drifts- og anlægsbudgetter.

Brixtofte (V):

Jeg vil gerne takke for svaret og derudover spørge ministeren, om ikke vi kunne få lidt at vide, måske ikke nu, men så i fremtiden, om de erfaringer, man har fra Sverige, hvor man mig bekendt netop har vedtaget en lov, der indebærer, at alle svenske stationer i løbet af de nærmeste 10 år skal indrettes således, at handicappede kan deltage i såvel nær- som fjerntrafikken. Jeg vil altså spørge, om vi kunne få tilstillet noget materiale om de svenske erfaringer, herunder den netop vedtagne svenske lov.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Den svenske lovgivning har jeg hørt om. Jeg er desværre ikke i stand til her i dag at give de detaljerede oplysninger, som hr. Brixtofte uden tvivl meget gerne ville have. Når det er sagt, skal jeg samtidig føje til, at ønsket om senere at få tilstillet sådanne oplysninger er et ønske, som jeg stiller mig meget imødekomende over for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg skal efter anmodning lade det som nr. 5 opførte spørgsmål (Spørgsmål nr. 30), der

er stillet af Kurt Hansen (VS) til arbejdsministeren, udgå til næste spørgetid.

Spm. nr. 44

6) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren overveje at ændre reglerne for momsregistrerede virksomheders administration af og udlæg for den ved lov nr. 227 af 28. juni 1979 vedtagne afgift for visse olieprodukter, efter at det gennem nogen tid i praksis har vist sig at belaste erhvervslivet i større grad, end man ved lovens fremsættelse kunne forudse?«

Skriftlig begrundelse

Forhøjelsen af olieafgiften i forbindelse med momsregistrerede virksomheders fritagelse for afgiften har gennem afregning over momsregnskabet for energitunge virksomheder som gartneribruget, fiskerierhvervet og andre virksomheder betydet en så stor likviditetsforringelse, at en lang række virksomheder er blevet alvorligt økonomisk belastet. Praksis viser, at der kan gå op til 7 måneder, før en godtgørelse af ofte betydelige beløb finder sted. Godtgørelsen af afgiften og administrationen af denne vil ydermere kunne omlægges uden provenutab for staten.

Svend Heiselberg (V):

Som det fremgår af mit spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren, er den olieafgift, som er pålagt erhvervslivet, en stærk økonomisk belastning. Jeg vil derfor gerne begrunde mit spørgsmål nærmere og spørge, om ministeren er klar over, hvor stor en belastning det er alene for væksthushartneriet i Danmark.

Væksthushartneriet havde i 1978 en produktionsværdi på over 900 mill. kr. Olieprisstigningen i 1979 har betydet en meromkostning på 150 mill. kr. alene for dette erhverv. Derudover kommer så likviditetsproblemerne vedrørende olieafgiften, og det er jo et problem, som kan klares, uden at der opstår noget provenutab for staten. Jeg håber, at ministeren vil være med til at fritage erhvervslivet for den urimelige afgift. Jeg kan oplyse, at likviditetsvirkningen vedrørende olieafgiften for væksthushartneriet betyder 125,3 mill. kr. med en gennemsnitsafgiftsperiode på 305 dage.